

- 15 τας ἀμπέλι κ(αὶ) ἔμπει στὸ διάφορο νὰ πηγαίνου κάθε νοικοκυροῦ ἓνα
καλα—
διάτικο· κ(αὶ) νὰ παίρνου θέλημα ὄντας δὲ νὰ τρυγήσου κ(αὶ) ὄντας δὲ
νὰ πα—
τήσου· κ(αὶ) ὅ,τι νιτράδα ἐξαποστείλει ὁ Θεὸς νὰ πηγαίνου οἱ νοικοκύ-
ροι στὸ πα—
τητήρι νὰ μοιράζου ἴσια στὴ μέση ντως, οἱ νοικοκύροι τὰ ἑμισὰ κ(αὶ) οἱ
κοπιασταὶ
τὰ ἄλλα ἑμισά· κ(αὶ) ὄντας βοεβόδας στὴν μέση ντως κ(αὶ) ὄντας μακτοῦ
τὸ βοεβοδί—
- 20 κι στὴν μέση ντως ὑποσχόμενοι οἱ κοπιασταὶ νὰ τὸ δουλεύουν καλὰ κ(αὶ)
πιστὰ
κ(αὶ) δουλεύοντάς στο καλὰ κ(αὶ) πιστὰ νὰ τὸ ἔχουν πάντα αἰωνίως κ(αὶ)
κληρονομικῶς. Εἶδὲ κ(αὶ) ἤθελε τὸ ἀφήσουν νὰ ρημώση, ὡς καθὼς ἦταν, νὰ
πριβάρωνται κ(αὶ) νὰ χάνου τοὺς κόπους κ(αὶ) ἔξοδά ντως. Εἶδὲ κ(αὶ)
εἶναι καλὰ
δουλεμένο κ(αὶ) νὰ τὸ τραφοκοπήσουν ξεχωριστὰ ἀπὸ τὰ ἄλλα, νὰ τὸ κά-
μουν
- 25 περβόλι κ(αὶ) ἤθελεν τύχει σκάδαλο ἀπὸ τοὺς νοικοκυραίους, νὰ μοιρά-
ζουν νὰ παίρνουν οἱ κοπιασταὶ τὸ ἓνα τέταρτον ἀπὸ ὅλον δί-
χως καμίαν ἀντιλογίαν ἢ μὲ λόγον κρίσεως ὡς καθὼς ἑταίρ-
γιασαν κ(αὶ) ὑπογράφω ντο ἰδιοχειρός στων κ(αὶ) ἀξιόπιστοι μάρ-
τυρες. Κ(αὶ) τὸ πατητήρι νὰ ξοδιάσουν μαζί νὰ τὸ φτιάσουν εἰς ἀσφάλει-
αν κ(αὶ)
- 30 τὰ ἐξῆς:—
— Ἡά Ὡ αματις αρονις Ὡ εγρο κ(αὶ) θεβεονο το παρο —
= αναγνόςης φηνηελ(ος) Ὡ εργο και βέβέωνο το παρὼ —
Ιω γλιμακι θεβεονι κ(αὶ) Ὡ εργι κ(αὶ) μιν εχωντας γραματα
εγραψα ἐγο Ἡα Ὡ αματις δια λωγου ντου
- 35 Ἡα Ὡ εφανος ἀρόνις ἐγραψα

162 (φ. 77v)

Πώληση ἀγριάμπελου

1760, Ἰουλίου 9

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων Χριστόφилου Γρέγου καὶ τοῦ γραφέα ὁ παπα-
Σταμάτης Ἀρώνης πουλεῖ τὸ μερδικό του (ἀγορὰ τοῦ παπᾶ του) στὸν Ἅγιο Θεό-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

δωρο στ' Ἀτσιμαούρι (βλ. πρ. 161 τῆς 21ης Νοεμβρίου 1758) στὸν Ἀνεγνώστη Φινιέλο γιὰ 6 γρόσια.

- 1 – 5 ἃ 1760 – Ἰουλίου – 9– Τὴν σήμερο ἐφάνισθη ἔμ–
προσθέν μας ὁ π(α)πα-κὺρ Σταμάτης Ἀρώνης ὁ ἄνωθεν κ(αὶ) ὁ κὺρ Ἀνε-
γνώστης Φινιέλος κ(αὶ) θέ–
λει θεληματικὸς ὁ ἄνωθεν ἀφέντης π(α)πα-Σταμάτης κ(αὶ) πουλεῖ καὶ ξε-
πουλεῖ τὸ μερτικὸν
ποὺ εἶχεν ἀγορὰ ὁ μακαρίτης ὁ π(α)πᾶς στου εἰς στὸ ἄνωθεν παλαιάμπε-
λο τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου
5 τοῦ ἄνωθεν Ἀνεγνώστη Φινιέλου διὰ γρόσια ἔξε –ἦτοι ρ. 6– κατὰ τὴν
γραφὴ τ(ῆ)ς ἀ–
γορᾶς του, τὰ ὅποια τὰ λαβάνει ἀφέντης π(α)πᾶς ἔμπροσθέν μας κ(αὶ)
τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων
κ(αὶ) κράζεται πληρωμένος κ(αὶ) σοντισφάδος ἕως ἓνα ἄσπρο κ(αὶ) εἰς
ἐνδειξιν ὑπογράφει ἰδι–
οχειρὸς στου ἀφέντης π(α)πᾶς κάτωθεν κ(αὶ) ἀξιόπιστοι μάρτυρες εἰς
ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἐξῆς —
– Ἡ 5 αμάτις ἀρόνις 5 τεγρο κ(αὶ) βεβεονο κ(αὶ) ελαβα –
10 = χρηστοφιλ(ος) γρεγ(ος) μαρτιρό =
5 ἐφανος ἱερεὺς ἀρόνις ἐγραφα κ(αὶ) μαρτιρό —

163 (φ. 78r [85])

Λύση μισιάρικου παντοτινοῦ.

1759, Μαρτίου 5

Ὁ παντικάτορας λαμβάνει τὸ 1/4 τῶν χωραφιῶν

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Σταμάτη Ἀρώνη καὶ Βασιλείου Ἀρώνη ὁ Ἰω-
άννης τοῦ ποτὲ Νικόλα Κατερίνη καὶ ἡ συμβία του Μαρίνα καθορίζουν τὰ ὅρια
τοῦ παντικιοῦ ποὺ δικαιουῖται ὁ Στεφανῆς Τζώτης σὲ 3 πράγματα, στὰ ὅποια ἦταν
ἀπὸ παλιὰ παντικάτορας (λεγόμενα Παράβγαλμα, Ἀπάνω Λακκάκι καὶ Κάτω
Λακκάκι).

- 1 = Ἐν ἔτει – 1759 – Μαρτίῳ – 5
= Τὴν σήμερο ἐφάνισθησαν ἔμπροσθέν μας κ(αὶ) τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων
ὁ κὺρ Ἰωάννης ποτὲ Νικολάου Κατερίνη ὁμοῦ μὲ τὴν συμβία ντου κερά
Μαρίνα κ(αὶ) ἀ–